

НИКОЛАЙ РАЙНОВ
ЗАЕК И ЕЖ
НЕМСКА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Било есенно време. Слънцето пръскало златните си лъчи по небето, утринният ветрец подухвал по ожънатите ниви, чучулигите пеели във въздуха, пчелите бръмчели, а хората, облечени празнично, отивали по гости.

Всичко било весело. И ежът бил весел. Той стоел пред вратата на къщата си със скръстени ръце, зяпал насам-нататък и си тананикал една песничка, както може да пее таралежът рано в неделя.

Дошло му на ум, докато жена му умие и облече децата, да се поразходи и да види как върви ряпата му. Нивата, която била засадена с ряпа, се намирала до къщата на ежа. Той и цялото му семейство ходели често да си похапват от ряпата, та затова я смятали за своя. Ежът притворил къщната врата и тръгнал по полето.

Току-що се отдалечил от къщата си и се готвел да прескочи трънливата ограда, срещнал го заекът, който бил излязъл да пообиколи зелето си. Ежът му се поклонил и го поздравил. Обаче заекът, който се мислел за благороден господин и се носел надуто, не отговорил на поздрава, а високомерно запитал ежа:

— Какво си се заскитал толкоз рано?

— Аз се разхождам — казал ежът.

— Разхождаш ли се? — изсмял се заекът. — Струва ми се, че ти можеш с тия крака и да потичаш.

Тези думи ядосали ежа, който не обичал да се присмиват на кривите му крака.

— Ти се мамиш — казал ежът, — ако мислиш, че твоите крака ги бива повече от моите.

— Не се мамя — отвърнал заекът. — Тогава нека опитаме — казал ежът. — Аз се обзалагам, че ще те надпреваря.

— Колко си смешен — отговорил заекът, — ти със своите криви крака да ме надпревариш? Но щом искаш, нека се опитаме. На какво да се обзаложим?

— На една жълтица и шише ракия — предложил ежът.

— Добре — съгласил се заекът, — хайде, пригответи се!

— Чакай де — казал ежът, — работата не е толкоз бърза; първо трябва да отида вкъщи и да похапна нещо. След половин час съм тука!

Заекът отстъпил и ежът тръгнал към къщата си. Като стигнал у дома, той казал на жена си:

— Жено, обличай се скоро: ти трябва да дойдеш с мене!

— Защо? — попитала жена му.

— Обзаложих се със заека на една жълтица и едно шише ракия. Ще се надбягваме, та и ти трябва да дойдеш.

— Боже мой! — изпищяла жената. — Ти, мъжо, си изгубил ума си! Как е възможно да се надбягваш със заека?

— Не се тревожи, жено! Това е моя грижа. Не се меси в мъжките работи. Обличай се и тръгвай с мене!

Жената тръгнала.

По пътя ежът ѝ казал:

— Слушай! Там, в дългата нива ще се надбягваме. Заекът ще тича из едната бразда, а аз — из другата. Ти ще се сгушиш на долния край на браздата и когато дойде заекът, ще му извикаш: „Аз дойдох вече.“

Като стигнали до нивата, ежът оставил жена си на долния край, а той се упътил нагоре. Заекът вече го чакал там и запитал:

— Можем ли да започнем?

— Да — отговорил ежът.

— Добре, пригответи се!

Всеки застанал в своята бразда.

Заекът изброил: „Едно, две, три!“ — и като вихър се спуснал надолу. Ежът направил само две-три крачки и се сгушил в браздата.

Когато заекът пристигнал долу, жената на ежа извикала:

— Аз дойдох вече.

Заекът се зачудил. Той помислил наистина, че това е самият еж, понеже ежът и жена му съвсем си приличат.

— Не — казал заекът, — това не е честно. Ще опитаме още веднъж.

Щом произнесъл това, той се спуснал да бяга толкова силно, че ушите му хвъркнали. Жената на ежа не се и помръднала. Като пристигнал заекът на горния край, ежът му извикал:

— Ето ме!

Заекът се ядосал и настоял:

— Още веднъж!

— Нека да е така — отговорил ежът. — Аз съм готов да се надбягвам, докато искаш.

По тоя начин заекът тичал нагоре-надолу седемдесет и три пъти и все ежът пристигал по-рано. На седемдесет и четвъртия път не

достигнал до края. Посред път той се прострял изтощен на земята.

Ежът прибрал жълтицата и шишето с ракия, повикал жена си и двамата засмени тръгнаха към къщата си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.